

Személyes szösszenet, avagy emlékdarabkák

Csapó Tamás Gáborról

Juhász Kornélia

*HUN-REN Nyelvtudományi Kutatóközpont
Eötvös Loránd Tudományegyetem*

Tamást 2019. június 5-én ismertem meg a doktori felvételi elbeszélgetésen, ahol mindössze csak annyit tudtam meg róla, hogy a Lendület LingArt Kutatócsoport tagja. Pár hónappal később e kutatócsoport munkájába bekapcsolódva volt lehetőségem jobban megismerni őt, és egyik első konkrét emlékem vele kapcsolatban az volt, hogy egy megbeszélésen milyen nagy örömmel és lelkesen ropogtatta az uzsonnára szánt, gondosan darabokba vágott sárgarépaszeleteket. Már akkoriban feltűnt, hogy milyen apró dolgokkal fel lehet dobni a napját és milyen pozitívan viszonyul az élet minden kis történéséhez és megtalálja a dolgok szórakoztató oldalát. Már az ismeretségünk legelején nyilvánvaló volt számomra, hogy Tamás egy rendkívül segítőkész és végtelenül kedves és alapos ember, akitől soha nem hallottam egy ideges vagy csalódott szót sem. Még a Lendület pályázatához Painttel készített ábráimat is nagy örömmel szemlélte, pedig azok a kezdetleges rajzok egyáltalán nem voltak sem profik, sem esztétikusak. Éppen az ábrákhoz kapcsolódó levelezésünkben írt egyszer nekem arról – ami számomra meghatározó motívum maradt vele kapcsolatban – hogy egyre fontosabbnak tartja a pozitív visszacsatolást a diákokkal/munkatársakkal való kommunikációban és ezután mindenkit igyekszik majd még többször és jobban megdicsérni a munkájáért. Úgy hiszem, ehhez az elhatározásához szigorúan tartotta is magát mindvégig: visszaolvasva az említett levelezést, majdnem minden üzenetében pozitív, dicsérő sorokkal üdvözölt, függetlenül attól, hogy hogyan és milyen mértékben tudtam hozzájárulni a kutatási terv adott részéhez. Tamás különleges egyénisége szinte minden tevékenységében megmutatkozott: még a konferenciák szűrkeségébe is tudott színekavalkádot vinni, mint például amikor a Beszédkutatás konferencia szünetében a konferencia résztvevői kipróbálhatták a

hangszórókra csatlakoztatott elektro-akusztikus kalimbáját. Kreativitása és az apró részletekig menő gondossága nem csak a protokollok készítésében, hanem előadásaiban is megmutatkozott: számára a Covid-19 járvány és a veszélyhelyzet nem gátló vagy demotiváló tényezőként jelent meg az életében, inkább lehetőséget nyújtott arra, hogy az online előadásformátumból kihozza a legtöbbet: on-the-spot szólalt meg rajzfilmhősök hangján, illusztrálva azt, hogy napjainkban mennyi lehetőségünk van az interneten megtalálható ingyenes szoftverekkel pillanatok alatt eltorzítani a valódi beszédünket. Ismeretségünk öt éve alatt mindig csodálattal figyeltem a szakmai lelkesedését és kitartását, ami abban mutatkozott meg, hogy szinte lehetetlen volt olyan ötlettel előállni, ami iránt nem érdeklődött volna és nem lehetett olyan konferenciaszervezést vagy kísérletet kitalálni, amit nem támogatott volna. A kutatócsoportban elképedve hallgattuk a történeteit arról, hogy hogyan tud helytállni az élet minden frontján a mindennapokban, hogyan gondoskodik a családjáról, játszik a gyerkőccel, zenél, nyelveket tanul, felújít, kertészkedik és nem utolsó sorban rengeteget dolgozik. Tamás kedvessége, nagylelkű segítőkészsége és vidám természete sok hallgatóban és kollégában marad emlékül, remélve, hogy ha eljön az ideje, egyszer majd újra találkozunk.